

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Nākamie soļi robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā un līdzīga pieredze trešās valstīs

P6_TA(2009)0085

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija par nākamajiem soļiem robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā un līdzīgu pieredzi trešās valstīs (2008/2181(INI))

(2010/C 87 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. februāra paziņojumu “Sagatavojot nāamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā” (COM(2008)0069),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. februāra paziņojumu “Ziņojums par FRONTEX aģentūras novērtējumu un turpmāko attīstību” (COM(2008)0067),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. februāra paziņojumu “Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas (EUROSUR) izveidošanas izpēte” (COM(2008)0068),
- ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja 2008. gada 3. marta provizoriskās piezīmes un ar 29. pantu izveidotās datu aizsardzības darba grupas un darba grupas policijas un tieslietu jomā 2008. gada 29. aprīļa kopīgās piezīmes par trīs iepriekšminētajiem paziņojumiem,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldību,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulu (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 767/2008 par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1.lpp.⁽²⁾ OV L 218, 13.8.2008., 60. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

- ņemot vērā Padomes 2008. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1104/2008 par migrēšanu no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) ⁽¹⁾ un Padomes 2008. gada 24. oktobra Lēmumu 2008/839/TI par migrēšanu no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2005. gada 24. novembra paziņojumu par Eiropas tieslietu un iekšlietu datu bāzu uzlabotu efektivitāti, paplašinātu sadarbību un sinerģiju (COM(2005)0597),
 - ņemot vērā 2008. gada 18. decembra rezolūciju par FRONTEX aģentūras un Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas EUROSUR novērtējumu un turpmāko attīstību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0061/2009),
- A. tā kā ES iekšējās robežkontroles atcelšana ir viens no lielākajiem Eiropas integrācijas sasniegumiem;
- B. tā kā teritorija, kurā nav iekšēju robežu, nevar darboties bez kopīgas atbildības un solidaritātes, pārvaldot ārējās robežas;
- C. tā kā būtu jāņem vērā sadarbība ar trešo valstu robežu aizsardzības nodrošināšanas iestādēm atbilstīgi vispārējai ES ārpolitikai;
- D. tā kā ES ārējās robežas katru gadu šķērso 160 miljoni ES pilsoņu, 60 miljoni trešo valstu valstspiederīgo, kuriem nav nepieciešama vīza, un 80 miljoni cilvēku, kuriem ir vajadzīga vīza;
- E. tā kā pasākumi robež aizsardzības uzlabošanai cieši jāsaista ar pasažieru plūsmas atvieglošanu un mobilitātes veicināšanu pastiprinātas globalizācijas pasaulē;
- F. tā kā saistībā ar ES integrēto robežu pārvaldību jau ir izstrādāti vairāki instrumenti un programmas, vai arī tie ir sagatavošanas vai politikas izstrādes stadijā;
- G. tā kā Komisija ir paziņojusi par savu gatavību 2009.–2010. gadā iesniegt likumdošanas priekšlikumus par ieeļošanas/izceļošanas sistēmu, reģistrēto ceļotāju programmu un elektronisko ceļojumu apstiprināšanas sistēmu;
- H. tā kā līdzīgas sistēmas jau darbojas Austrālijā, un arī ASV īsteno līdzīgas sistēmas kā daļu no US-VISIT programmas;
- I. tā kā nav visaptveroša ģenerālpilna, kurā būtu paredzēta ES kopīgas robežjautājumu stratēģijas uzbūve, kā arī nav spēkā esošo un gatavoto sistēmu vispusīga novērtējuma,

⁽¹⁾ OV L 299, 8.11.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 299, 8.11.2008., 43. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0633.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Ieceļošanas/izceļošanas sistēma

1. apzinās, ka tie, kuri pārsniedz izsniegtajā vīzā norādīto uzturēšanās termiņu un uz kuriem galvenokārt attiecas ierosinātā ieceļošanas/izceļošanas sistēma, tiek uzskatīti par lielāko nelegālo imigrantu kategoriju ES; tomēr pieprasa sniegt vairāk informācijas par ārējā pētījumā iegūtiem datiem, kurā lēsts, ka ES divdesmit piecu dalībvalstu sastāvā 2006. gadā bija līdz pat 8 miljoniem nelegālo imigrantu ⁽¹⁾; turklāt uzstāj, ka skaidri jādefinē vīzā norādītā uzturēšanās termiņa pārsniedzēji, tostarp paredzot iespējamus izņēmumus konkrētos apstākļos, kā arī jāveic precīzāka kvalitatīvā un kvantitatīvā analīze par draudiem, riskiem un izmaksām, ko nelegālie imigranti rada Eiropas sabiedrībai;
2. norāda — lai arī ierosinātā sistēma un brīdinājumi varētu atturēt trešo valstu valstspiederīgos no uzturēšanās termiņa pārsniegšanas, kā arī nodrošināt datus un informāciju par konkrēto situāciju, tomēr joprojām ir nepieciešama tiesību aizsardzības aģentūru iesaistīšanās, lai notvertu personu, kura pārsniegusi savu uzturēšanās termiņu, un tāpēc neuzskata, ka ierosinātā sistēma izbeigs termiņa pārsniegšanas fenomenu kā tādu;
3. norāda, ka nav pietiekamas informācijas par to, kā šī sistēma tiks integrēta kopējā sistēmā un kā tā ar kopējo sistēmu sadarbosies, un nav pietiekamas informācijas par iespējamām izmaiņām, kādas varētu būt nepieciešamas pašreizējās sistēmās, kā arī par izmaksām, kādas radītu ierosinātā sistēma; tāpēc uzskata, ka joprojām ir apšaubāms, vai šīs sistēmas īstenošana ir absolūti nepieciešama;
4. atgādina, ka ieceļošanas un izceļošanas sistēmas pareiza funkcionēšana gan finanšu, gan darbības ziņā būs atkarīga no VIS un SIS II veiksmīgas darbības; norāda, ka šie instrumenti vēl pilnībā nedarbojas, tāpēc nav bijis iespējams tos atbilstoši novērtēt; uzsver, ka SIS II darbība un drošums tiek apšaubīts;
5. atzīmē, ka, ņemot vērā ASV gūto pieredzi, ir neapšaubāmi, ka salīdzinājumā ar ieceļošanu sistēmas izceļošanas daļa ir daudz grūtāk īstenojama, jo īpaši attiecībā uz izceļošanu pa sauszemes un jūras ceļiem; turklāt, ņemot vērā to pašu gūto pieredzi, pauž bažas par šādas sistēmas lietderību izmaksu ziņā; tāpēc aicina Komisiju sniegt papildu informāciju par šādai sistēmai vajadzīgajiem faktiskajiem ieguldījumiem;

Reģistrēto ceļotāju programma (RTP)

6. principā atbalsta reģistrēto ceļotāju programmas koncepciju attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem neatkarīgi no tā, vai uz viņiem attiecas vīzas prasības, jo tā varētu paātrināt ceļotāju plūsmu un novērst sastrēgumus ieceļošanas un izceļošanas punktos, kā arī to, ka ES pilsoņi varētu izmantot automatizētos vārtus, jo Kопienas tiesības pašlaik pieļauj robežkontroles vienkāršošanu tikai attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, kuri dzīvo pierobežas rajonos;
7. tomēr kritizē terminus, kas izmantoti iepriekšminētajā paziņojumā "Sagatavojot nākamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā" ("zema riska"/ "bona fide" ceļotāji), jo tas varētu likt domāt, ka ļoti daudzi ceļotāji tiek *a priori* uzskatīti par "augsta riska" vai "mala fide" ceļotājiem, un iesaka izmantot terminu "bieži ceļotāji";
8. norāda uz to, ka vairākas dalībvalstis jau ir izveidojušas vai gatavojas izveidot šādu reģistrēto ceļotāju programmu trešo valstu valstspiederīgajiem, un uzsver, ka tādā veidā mēs riskējam iegūt divdesmit septiņas dažādas sistēmas, kas balstītas uz atšķirīgiem kritērijiem, tostarp arī attiecībā uz datu aizsardzību un maksu; apzinās to, ka Nīderlande kopā ar Vāciju, Apvienoto Karalisti un FRONTEX cenšas veicināt starptautiskās vienkāršotās ceļotāju programmas pieņemšanu kā iespējamu plānu citām dalībvalstīm;
9. atbalsta saskaņotu pieeju un tāpēc mudina Komisiju paātrināt procesu, pamatojoties uz labāko praksi dalībvalstīs, un nodrošināt, ka dalībvalstis turpina rīkoties atbilstīgi Kопienas tiesībām;
10. atzīmē, ka patiesībā reģistrēto ceļotāju programmas trešo valstu valstspiederīgajiem atšķiras no reģistrēto ceļotāju programmām ES pilsoņiem; tāpēc uzsver, ka šīs divas programmas vienmēr ir skaidri jānošķir;

⁽¹⁾ SEC(2008) 0153.

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

Ceļošanas atļaujas elektroniskā sistēma (ESTA)

11. atzīst, ka nebūtu saprātīgi drošības pasākumu jomā visu uzmanību veltīt tikai trešo valstu pilsoņiem, kas ieceļo ES no valstīm, uz kurām attiecas vīzu režīms; tomēr apšaubā, vai ierosinātā sistēma ir tiešām nepieciešama, un gribētu saņemt visaptverošu tās pamatojumu; ir pārliecināts, ka pareizais ceļš ir cieša sadarbība, īpaši starp izlūkdienestiem, nevis milzīga daudzuma datu vākšana;

12. vēlas saņemt informāciju par Komisijas paredzētā pētījuma konkrētu grafiku un detalizētiem rezultātiem;

Datu aizsardzības un bažas saistībā ar biometrijas jautājumiem

13. uzskata par nepieņemamu to, ka Komisija pirms iepriekšminētā paziņojuma "Sagatavojot nākamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā" pieņemšanas neapspriedās nedz ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju (EDAU), kurš tomēr ir paudis bažas, vai saskaņā ar 29. pantu izveidoto Datu aizsardzības darba grupu; tāpēc pieprasa, lai Komisija apspriestos ar abām struktūrām saistībā ar ikvienu paziņojumā minēto darbību, jo ierosinātie struktūras pamati ir saistīti ar milzīga personas datu apjoma apstrādi;

14. apzinās, ka biometrijas dati teorētiski ir efektīvs personas identificēšanas veids, jo izmērāmie raksturlielumi katram cilvēkam ir unikāli; tomēr uzsver, ka biometrijas uzticamība nekad nav absolūta un biometrija nav visos gadījumos precīza; tāpēc norāda, ka vienmēr ir jā sagatavo arī rezerves procedūras un riska profili būtu jāizstrādā precīzāk;

15. uzstāj, ka attiecībā uz biometrijas informācijas izmantošanu un apmaiņu jābūt standarta protokolam, kā arī pievienotiem saskarnes kontroles nolīgumiem, kuros noteikts, kā protokols tiks izmantots; turklāt uzskata, ka biometrijas izmantošana būtu jāpakļauj kvalitātes standartam, lai izvairītos no novirzēm, pieņemot šos datus atšķirīgajās dalībvalstu izmantotajās sistēmās;

16. uzskata, ka "jau pašos sistēmas pamatos paredzēta privātuma" pieeja ir būtisks elements ikvienā iniciatīvā, kura var radīt apdraudējumu, ka personas dati tiks negodprātīgi izmantoti un mazināt sabiedrības uzticēšanos tiem, kuru rīcībā ir šāda informācija;

Secinājumi

17. uzskata ES integrētas robežu pārvaldības mērķi par leģitīmu un piekrīt, ka ir svarīgi nepārtraukti attīstīt un stiprināt ES kopīgo politiku robežu pārvaldības jomā;

18. tomēr uzskata, ka jautājumos par robežu un imigrācijas pārvaldību tālejoši priekšlikumi pārsteidzoši ātri krājas lielos apmēros; tāpēc prasa Komisijai apsvērt šo jautājumus, ņemot vērā robežu loģistikas nepieciešamību un izmaksas;

19. turklāt pauž nožēlu par koncepciju, ka ES robežu pārvaldības politika būtu jābalsta uz pieņemumu, ka visi ceļotāji ir iespējamie aizdomās turamie un ka viņiem ir jāpierāda sava godprātība;

20. kritizē to, ka nav visaptveroša ģenerālplāna, kurā būtu noteikti ES robežu pārvaldības stratēģijas vispārējie uzdevumi un uzbūve, kā arī detalizēta izklāsta par to, kā visas saistītās programmas un sistēmas (gan tās, kas jau darbojas, gan politikas sagatavošanas fāzē esošās) darbosies kopā un kā uzlabot to sasaisti; uzskata, ka, izskatot ES robežu pārvaldības stratēģijas uzbūvi, Komisijai pirmām kārtām vajadzētu analizēt dalībvalstu pašreizējo robežpārvaldības sistēmu efektivitāti, lai panāktu optimālu šo sistēmu sinerģiju;

Otrdiena, 2009. gada 10. marts

21. uzsver, ka visupirms jāizvērtē gan spēkā esošās sistēmas, gan tās, kas vēl tiek gatavotas, un uzsver, ka ES spēja sasniegt savus stratēģiskos mērķus lielā mērā ir atkarīga no panākumiem, nodrošinot saistīto programmu sadarbību, jo to dublēšanās un pretrunīgums negatīvi ietekmēs to organizatorisko darbību un līdz ar to arī rezultātus; uzskata, ka jaunus instrumentus vai sistēmas vajadzētu ieviest, tikai tad, kad pašreizējie instrumenti pilnībā darbosies un būs droši un uzticami;

22. uzskata – pirms veikt jebkādus ieguldījumus, ir ārkārtīgi svarīgi skaidri definēt darbības kontekstu, lai pielāgotu visus pasākumus un jaunās iniciatīvas; turklāt norāda — ir pilnīgi skaidrs, ka, lai nodrošinātu tehnoloģiju un procesu saskaņotu darbību, ir jāveic pārveidojumi, un uzsver, ka visiem ieguldījumiem jābūt ekonomiski pamatotiem;

23. pauž šaubas par ierosināto pasākumu nepieciešamību un proporcionalitāti, ņemot vērā lielās izmaksas un iespējamās riskus, kurus tie varētu radīt datu aizsardzībai; tāpēc uzskata, ka tie jānovērtē pēc šiem kritērijiem, pirms tiek izskatīts jebkāds oficiāls priekšlikums;

24. atzīst, ka panākt līdzsvaru starp aizvien lielāka skaita cilvēku brīvu pārrobežu pārvietošanos un Eiropas pilsoņu lielākas drošības garantēšanu ir sarežģīts uzdevums, un nenoliedz, ka datu izmantošana sniedz nepārprotamas priekšrocības; tomēr uzskata, ka sabiedrības uzticēšanos valdības rīcībai var saglabāt vienīgi, ja tiek nodrošināta pietiekama datu aizsardzība, uzraudzība un kompensācijas mehānismi;

*

* *

25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Aģentūrai operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX).

Uzņēmumu mītnesvietas pārrobežu pārvietošana

P6_TA(2009)0086

Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu juridiskās adreses pārrobežu pārceļšanu (2008/2196(INI))

(2010/C 87 E/02)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā EK līguma 192. panta otro ievilkumu,

— ņemot vērā EK līguma 43. un 48. pantu,

— ņemot vērā Komisijas 2003. gada 21. maija paziņojumu "Uzņēmējdarbības tiesību modernizācija un korporatīvās pārvaldes uzlabošana Eiropas Savienībā — attīstības plāns" (COM(2003)0284),

— ņemot vērā 2004. gada 21. aprīļa rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par uzņēmējdarbības tiesību modernizēšanu un uzņēmumu vadības uzlabošanu Eiropas Savienībā - Plāns tālākai rīcībai ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 104 E, 30.4.2004., 714. lpp.